

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska

Watchdog Polska

ul. Ursynowska 22/2

02 - 605 Warszawa

Nasz znak: DŁ-B.B.WOI.0143.61.2.2025

Data: 13 czerwca 2025 r.

Sprawa: udostępnienie informacji publicznej.

W następstwie realizacji prawomocnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 maja 2021 roku, sygn. akt II SA/Wa 1690/20, uchylającego decyzję administracyjną Poczty Polskiej S.A. z dnia 9 lipca 2020 r., znak: BKZB.DOIN.0271.68.2020 i zobowiązania Poczty Polskiej S.A. do ponownego rozpatrzenia Wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 02 czerwca 2020 r. o następującej treści:

„Na podstawie art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP i art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej wnosimy o udostępnienie następujących informacji publicznych:

1. Dotyczących zawartych umów związanych z realizacją decyzji Prezesa Rady Ministrów z 16 kwietnia 2020 roku, nr BPRM.4820.2.3.2020:

- z kim zawarto umowę, przedmiot umowy, kwota umowy.*

2. Dotyczących wszystkich wydatków związanych z realizacją decyzji Prezesa Rady Ministrów z 16 kwietnia 2020 roku, nr BPRM.4820.2.3.2020:

- na czym rzecz poniesiono wydatek, przedmiot wydatku, kwota wydatku;*

3. Jaki jest koszt magazynowania w/w pakietów (wyborczych)?

Poczta Polska S.A. po dokonanej analizie sprawy wskazuje, że na dzień rozpatrzenia Wniosku, informacje w żądanym zakresie, na temat wydatków poniesionych przez Poczta Polska S.A. na zorganizowanie głosowania w I turze wyborów na Prezydenta RP w 2020 r., w związku z realizacją decyzji Prezesa Rady Ministrów z 16 kwietnia 2020 roku, nr BPRM.4820.2.3.2020 - są dostępne i jawne na str. 51 i 52 dokumentu pt. Informacja o wynikach kontroli 'Działania wybranych podmiotów w związku z przygotowaniem wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 10 maja 2020 r. z wykorzystaniem głosowania korespondencyjnego', opublikowanego na stronie internetowej NIK <https://www.nik.gov.pl/kontrole/D/20/502>. Zatem jako informacji ogólnodostępnej, nie dotyczy jej obowiązek udostępnienia w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r., o dostępie do informacji publicznej.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20.11.2003 r., II SAB 372/03: „Obowiązek udostępnienia informacji publicznej przez władze publiczne i inne podmioty wykonujące zadania publiczne nie dotyczy informacji ogólnodostępnej bądź informacji będącej już w posiadaniu Wnioskującego o jej udostępnienie”.

W uzasadnieniu przedmiotowego wyroku Naczelny Sąd Administracyjny wskazał: „Prawo do informacji jako prawo dostępu do określonych wiadomości o sprawach publicznych jest skorelowane z ciążącym na władzach publicznych - posiadaczach tych informacji - obowiązkiem ich udostępnienia. Obowiązek ten może być wykonywany w różny, przewidziany ustawą sposób, także na wniosek zainteresowanego /art. 10 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy/. Trzeba jednak przyjąć, że wniosek zainteresowanego rodzi po stronie dysponenta informacji obowiązek jej udostępnienia wtedy, gdy informacja ta, nie została wcześniej udostępniona i nie funkcjonuje w publicznym obiegu, a więc zainteresowany nie może się z nią zapoznać inaczej, niż składając wniosek o udzielenie informacji do organu władzy publicznej. W przeciwnym razie należałoby zaakceptować tezę, że zainteresowany ma prawo żądać od organu w trybie wniosku o udostępnienie informacji, informacji ogólnie dostępnej. (...) Tym bardziej za niezasadny trzeba uznać wniosek o udzielenie informacji, którą zainteresowany posiada. Wówczas kwestia dostępu do informacji wydaje się być bezprzedmiotowa. Takie żądanie, nie zmierza bowiem do uzyskania pewnych wiadomości, lecz ewentualnie potwierdzenia /sprawdzenia/ wiadomości znanych już wnioskującemu. Wykracza zatem - zdaniem sądu - poza przedmiot i cele ochrony przewidzianej ustawą o dostępie do informacji publicznej”.

Natomiast nazwy firm z którymi Poczta Polska S.A. zawarła umowy na zakup materiałów i usług związanych z przygotowaniem do wyborów na Prezydenta RP, zarządzonych na dzień 10 maja 2020 r. nadal pozostają objęte tajemnicą przedsiębiorstwa Poczty Polskiej S.A. oraz Kontrahentów Poczty Polskiej S.A.

DECYZJA

Na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U.2022.902), zwanej dalej „UoDIP” w związku z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U.2022.0.1233), zwanej dalej „uznk” oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2024.0.572), zwanej dalej „Kpa”, Poczta Polska S.A., odmawia udostępnienia informacji zwanych dalej: „Nieujawnionymi informacjami”:

- danych Kontrahentów Poczty Polskiej S.A. z którymi Poczta Polska S.A. zawarła umowy na zakup materiałów i usług związanych z przygotowaniem do wyborów na Prezydenta RP, zarządzonych na dzień 10 maja 2020 r.

Uzasadnienie

Dostęp do informacji publicznej normuje UoDIP, która w art. 5 przewiduje ograniczenie prawa dostępu do informacji publicznej:

- 1) w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych (art. 5 ust. 1 UoDIP),
- 2) ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy (art. 5 ust. 2 UoDIP).

Biorąc pod uwagę powyższe, poza sporem winno pozostawać, że prawo do dostępu do informacji publicznej nie ma charakteru bezwzględnie. Zgodnie z art. 5 ust. 2 UoDIP ograniczenie prawa do dostępu do informacji publicznej, może nastąpić ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy. Pojęcie to, jest powszechnie wykładane w świetle art. 11 ust. 2 „uznk”, zawierającego definicję tajemnicy przedsiębiorstwa. Przez tajemnicę

przedsiębiorstwa, rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów, nie są powszechnie znane osobom zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności. W tym miejscu warto również przywołać wyrok NSA z 5 lipca 2013 r., sygn. akt: I OSK 511/13, LEX nr 1368966: *Tajemnicę przedsiębiorcy, wyprowadza się z tajemnicy przedsiębiorstwa i pojęcia te, w zasadzie pokrywają się zakresowo, choć tajemnica przedsiębiorcy w niektórych sytuacjach może być rozumiana szerzej. Tajemnicę przedsiębiorcy stanowią informacje znane jedynie określönemu kręgowi osób i związane z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością, wobec których podjął on wystarczające środki ochrony w celu zachowania ich w poufności (nie jest wymagana przesłanka gospodarczej wartości informacji jak przy tajemnicy przedsiębiorstwa). Informacja staje się "tajemnicą", kiedy przedsiębiorca przejawia wolę zachowania jej jako niepoznawalnej dla osób trzecich. Nie traci natomiast swojego charakteru przez to, że wie o niej pewne ograniczone grono osób zobowiązanych do dyskrecji (np. pracownicy przedsiębiorstwa). Utrzymanie danych informacji jako tajemnicy wymaga podjęcia przez przedsiębiorcę działań zmierzających do wyeliminowania możliwości dotarcia do nich przez osoby trzecie w normalnym toku zdarzeń, bez konieczności podejmowania szczególnych starań.*

Aby można było mówić o uprawnionym bądź nieuprawnionym zastrzeżeniu tajemnicy przedsiębiorstwa, należy dokonać oceny, czy łącznie zostały spełnione wymienione niżej przesłanki:

- 1) zastrzeżona informacja ma charakter techniczny, technologiczny lub organizacyjny przedsiębiorstwa lub **posiada wartość gospodarczą**;
- 2) informacje te, jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów, nie są powszechnie znane osobom, zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób;
- 3) w stosunku do zastrzeżonej informacji wykonawca podjął niezbędne działania w celu zachowania poufności.

W orzecznictwie sądów administracyjnych podnosi się, że na tajemnicę przedsiębiorcy składają się dwa elementy: **formalny** - wola utajnienia danych informacji, przejawiająca się czynnościami, które przedsiębiorca przedsięwziął, by zapewnić poufność określonych danych oraz **materiałny** przejawiający się na przykład szczegółowym opisem sposobu wykonania usługi, stanowiącym know-how przedsiębiorcy (por. wyrok WSA we Wrocławiu z 9 marca 2023 r., sygn. akt: IV SA/Wr 597/22, LEX nr 3516694).

Warto również wskazać, na genezę art. 11 uznk, który wywodzi się z art. 39 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, stanowiącego załącznik do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzonego w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. Zgodnie z przywołanym Porozumieniem, ochronie podlegają informacje mające **wartość handlową dlatego, że są poufne**.

UoDIP służy realizacji konstytucyjnego prawa dostępu do wiedzy, na temat funkcjonowania organów władzy publicznej. Używając w art. 2 ust. 1 pojęcia "każdemu", ustawodawca precyzuje zastrzeżone w art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej obywatelskie uprawnienie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na określonych w tej ustawie zasadach. Przy czym, owo "każdy" należy rozumieć jako każdy człowiek (osoba fizyczna) lub podmiot prawa prywatnego. Ustawa ta reguluje zasady i tryb dostępu do informacji mających walor informacji publicznych oraz wskazuje, w jakich przypadkach dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniu, a także kiedy żądane przez wnioskodawcę informacje nie mogą zostać udostępnione.

W odniesieniu do pierwszej z przesłanek, wymienionych w art. 11 ust. 2 uznk, Poczta Polska S.A. wskazuje, że w dotychczasowym orzecznictwie sądowym „przyjmuje się, że informacja ma charakter technologiczny, kiedy dotyczy najogólniej rozumianych sposobów wytwarzania, wzorów i metod działania. Za informację organizacyjną przyjmuje się całokształt doświadczeń i wiadomości przydatnych do prowadzenia przedsiębiorstwa, niezwiązanych bezpośrednio z cyklem produkcyjnym. Informacja handlowa obejmuje najogólniej, całokształt doświadczeń i wiadomości przydatnych do prowadzenia przedsiębiorstwa, niezwiązanych bezpośrednio z cyklem produkcyjnym”(wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 stycznia 2013 r. sygn. akt II SA/Wa 1328/12, LEX nr 1325930).

Jednocześnie wskazuje się, że tajemnicę przedsiębiorstwa stanowią w szczególności „dane obrazujące wielkość produkcji i sprzedaży, a także źródła zaopatrzenia i zbytu. Ponadto sposób wyliczenia ceny, metodologia wdrożenia, opis funkcjonalny systemu, zawierający „know-how” wykonawcy, mogą stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa, jeżeli powstają na potrzeby konkretnego postępowania o zamówienie publiczne” (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 stycznia 2013 r. sygn. akt II SA/Wa 1328/12, LEX nr 1325930).

A zatem, podobnie jak w obecnej definicji tajemnicy przedsiębiorstwa, występuje odwołanie do pojęcia informacji technicznych, technologicznych, organizacyjnych przedsiębiorstwa lub innych informacji posiadających wartość gospodarczą. W tym zatem zakresie zachowują aktualność orzeczenia (jak i poglądy doktryny), zapadłe w oparciu o poprzedni stan prawny i możliwe jest posilkowanie się nimi przy interpretacji obecnych stanów faktycznych podlegających ocenie podmiotu zobowiązanego.

Jednocześnie w dyrektywie parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnica przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz. Urz. UE L 157 z 15.05.2016), w motywie 14 wskazano, że: „należy przyjąć jednolitą definicję tajemnicy przedsiębiorstwa bez ograniczania zakresu ochrony przed przywłaszczeniem. Taka definicja powinna zatem być sformułowana w sposób uwzględniający know-how, informacje handlowe i informacje techniczne w przypadkach, w których istnieje zarówno uzasadniony interes w utrzymaniu poufności, jak i uzasadnione oczekiwanie, że taka poufność zostanie zachowana (...)”.

Ponadto w odniesieniu do wartości gospodarczej informacji mających stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa w doktrynie wskazuje się ponadto, iż „informacja podlegająca ochronie na gruncie art. 11 uznk, musi mieć przynajmniej minimalną wartość gospodarczą (...) Można zatem zauważyć, że wszystkie informacje składające się na zbiorcze pojęcie „tajemnica przedsiębiorstwa” muszą posiadać pewną wartość ekonomiczną, tzn. ich wykorzystanie przez innego przedsiębiorcę, zaoszczędzi mu wydatków lub zwiększy zyski. Godny podkreślenia jest fakt, że pojęcie wartości gospodarczej informacji należy oceniać w sposób obiektywny, a zatem samo przekonanie przedsiębiorcy o wartości posiadanej przez niego informacji, nie jest wystarczające drugiej strony, należy raczej opowiedzieć się za liberalną wykładnią pojęcia wartości gospodarczej, która zakłada, iż chodzi o minimalną aktualną lub potencjalną wartość gospodarczą informacji”(A. Michalak [w:] Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, wyd. II, red. M. Sieradzka, M. Zdyb, Warszawa 2016, art. 11.). W odniesieniu do aktualnego brzmienia pojęcia tajemnicy przedsiębiorstwa, które obecnie jest zawarte w art. 11 ust. 2 uznk, w wyroku WSA w Krakowie z dnia 20 grudnia 2019 r. sygn. II SA/Kr 1292/19, wskazano, że: „dla zastosowania ochrony tajemnicy przedsiębiorcy z art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, nie jest wystarczające jedynie spełnienie przesłanki formalnej w postaci podjęcia działań przez przedsiębiorcę mających zachować informację w poufności. Aby określone informacje mogły zostać objęte tajemnicą przedsiębiorcy, muszą one, ze swojej istoty, dotyczyć kwestii, których ujawnienie obiektywnie mogłoby negatywnie wpłynąć na sytuację przedsiębiorcy (informacje takie muszą mieć choćby minimalną wartość) (...)”. W podobnym tonie orzekł WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 7 października 2020 r., sygn. akt II SA/Gd 224/20aby dana informacja podlegała

ochronie na podstawie przepisu art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji musi zostać spełniona zarówno przesłanka formalna (wola utajnienia danych informacji), jak i materialna (charakter informacji). Przesłanka materialna jest spełniona wówczas, gdy informacja ma charakter techniczny „technologiczny, organizacyjny lub jest inną informacją przedstawiającą wartość gospodarczą”.

W toku sprawy dalej ustalono:

Poczta Polska S.A. wystosowała pisma do Kontrahentów, z którymi Poczta zawarła umowy na zakup materiałów i usług związanych z przygotowaniem do wyborów na Prezydenta RP, zarządzonych na dzień 10 maja 2020 r., z zapytaniem, czy podtrzymują stanowisko, że warunki zawarcia i wykonania poszczególnej umowy objęte są tajemnicą przedsiębiorstwa.

Przy czym zwrócono również uwagę, że informacja na temat przedmiotu umowy i kwoty zapłaconego wynagrodzenia, została podana w dokumencie: „Informacja o wynikach kontroli” prowadzonej przez NIK dostępnym na stronie: <https://www.nik.gov.pl/kontrola/D/20/502/> (Dział 5.4.2.). Nazwy przedsiębiorstw, które wykonały usługi na rzecz Poczty Polskiej S.A., zostały objęte tajemnicą przedsiębiorstwa i z tej przyczyny nie znalazły się w tym dokumencie.

Z uzyskanych odpowiedzi zwrotnych od przedsiębiorców wynika, że strony umów, nie wyraziły zgody na podanie pełnej nazwy własnej (firmy). Ujawnienie nazwy (firmy) każdego kontrahenta danej umowy, mogłoby wiązać się z narażeniem tych firm na krytykę lub „zaszufladkowanie”, a tym samym mogłoby negatywnie wpłynąć na utratę przez te firmy segmentu potencjalnych Klientów, którzy będą kojarzyli ich nazwy z politycznym wydarzeniem, jakim była nieskuteczna próba przeprowadzenia głosowania w wyborach na Prezydenta RP w terminie 10 maja 2020 r. W konsekwencji mogłoby to spowodować utratę Klientów w danym segmencie rynku, co dalej wiąże się z wyrządzeniem szkody majątkowej dla tych przedsiębiorców. Dlatego też, należy dokładnie zawsze rozważyć jakie dokładnie informacje powinny być udostępniane podmiotom zewnętrznym i jakie mogą być konsekwencje takich działań.

Poczta Polska S.A. jest zobligowana, biorąc pod uwagę art. 3 i 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji do zachowania w poufności danych informacji o nazwie kontrahentów z którymi podpisano umowy, na zakup materiałów i usług związanych z przygotowaniem do wyborów na Prezydenta RP, zarządzonych na dzień 10 maja 2020 r. W przeciwnym razie, naraża się na sankcje finansowe, łącznie z karnymi za popełnienie czynu nieuczciwej konkurencji, jakim jest złamanie tajemnicy przedsiębiorstwa. Dla Spółki informacje i dokumenty związane z Kontrahentami, z którymi zawarto umowy zawierają dane poufne, są ściśle związane z działalnością podmiotu gospodarczego. Stanowią więc wartość gospodarczą.

Zgodnie z wolą Kontrahentów umów oraz samej Poczty Polskiej, ze względu na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa (handlowej), nazwy firm/stron umowy, nie zostały ujawnione do wiadomości publicznej. Strony danej umowy miały i mają nadal wolę utrzymania jej w poufności. Sami Kontrahenci dostatecznie wykazali, iż dane te, co do których przejawiają jednoznacznie wolę utajnienia, mają dla nich istotną wartość gospodarczą i mają charakter tajemnicy przedsiębiorcy, która powinna podlegać ochronie prawnej i uzasadnia wyłączenie jawności żądanej informacji. Zaakcentowania w tym miejscu ponownie wymaga, że z UoDIP wynika, iż prawo dostępu do informacji, nie ma charakteru bezwzględnie, absolutnego lecz podlega ograniczeniom. W realiach rozpatrywanej sprawy, są to dane wrażliwe. Nie budzi wątpliwości fakt, że na rynkową wartość każdego przedsiębiorstwa składa się nie tylko wartość jego majątku rzeczowego (ruchomego i nieruchomego), ale również pozycja na rynku, renoma powiązana z rozpoznawalnością firmy. Umiejętne dobieranie partnerów biznesowych, możliwość nawiązywania wieloletniej, korzystnej współpracy oraz ustalenia jej warunków stanowi jedną z najistotniejszych wartości każdego przedsiębiorstwa. Zidentyfikowanie wszystkich partnerów biznesowych

Poczty, ale również ujawnienie szczegółów ich współpracy, w tym w ramach określonych projektów, może przyczynić się do próby ingerowania również przez konkurencję w tę relację gospodarczą, chociażby przez inspirowanie artykuły prasowych o negatywnym wydźwięku dla Kontrahentów. W ocenie Poczty, zakres konsekwencji wizerunkowych zarówno o Kontrahentach omawianych umów jak i o samej Poczcie Polskiej S.A. jest z założenia ciężki do oszacowania, ale niewątpliwie skutki negatywnej kampanii informacyjnej mogą być długotrwałe. W czasach powszechnego dostępu do informacji wiadomości o zabarwieniu negatywnym, szokujące opinię publiczną rozprzestrzeniają się szybko i mogą znacząco wpłynąć na postrzeganie danej marki, firmy przez Klientów. Powstałe w oparciu o zaistniałe fakty artykuły prasowe, reportaże telewizyjne czy wpisy na blogach mogą przyczynić się do dalszego pogarszania wizerunku danego przedsiębiorcy, utraty Klientów i strat finansowych. W związku z powyższym zasadne staje się chronienie informacji o nazwach Kontrahentów, które nadal pozostają objęte tajemnicą przedsiębiorstwa Poczty Polskiej S.A oraz Kontrahentów Poczty Polskiej S.A..

Poczta Polska S.A. dalej wskazuje, że realizuje zadania publiczne, świadcząc usługi pocztowe powszechne i usługi doręczeń elektronicznych w charakterze operatora wyznaczonego (np. art. 45 i 46) - Ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U.2025.366) oraz realizując inne obowiązki przypisane ustawowo do funkcji operatora wyznaczonego. Pozostały zakres działalności gospodarczej Poczty polega na świadczeniu usług - nie stanowiących przedmiotu zadań publicznych, których warunki, częstotliwość świadczenia oraz decyzja o ich zawieszeniu bądź zaprzestaniu świadczenia leży w gestii Poczty Polskiej. **Odróżnia to Poczta od podmiotów realizujących wyłącznie zadanie publiczne, które nie mają prawa decydować o wykonaniu bądź niewykonaniu zadania publicznego, ponieważ spełniają obowiązek nałożony w drodze ustawy.**

Poczta w tym miejscu podnosi również, iż zgodnie z tezą wyrażaną przez orzecznictwo sądowe, dane dotyczące prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, w tym zawarte z innymi przedsiębiorcami lub klientami umowy oraz porozumienia, zasady współpracy mogą stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa przy spełnieniu pozostałych przesłanek z art. 11 ust. 2 uznk., Poczta, nie może naruszać tajemnic swojego przedsiębiorstwa, a także tajemnic handlowych swoich kontrahentów, lecz zgodnie z obowiązującym prawem musi chronić i zachowywać w poufności informacje stanowiące wartość gospodarczą. Dla Kontrahenta umowy nie będącego podmiotem zobowiązany do udzielania informacji publicznej, dane na temat jego nazwy (firmy), , stanowią informacje również o charakterze strategicznym dla jego działalności, możliwości funkcjonowania na danym rynku świadczonych usług.

Zważyć przy tym należy, że prawo do tajemnicy przedsiębiorcy należy do praw podmiotowych przysługujących przedsiębiorcy, który tę tajemnicę w istocie ustanawia i to jego interes chroniony jest przede wszystkim na podstawie przepisów o ochronie tajemnicy.

Przechodząc do analizy **elementu formalnego tajemnicy przedsiębiorcy** należy wskazać, że stanowić ją mogą z zasady informacje, znane jedynie określonej kręgowi osób i związane z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością, wobec których podjął on, wystarczające środki ochrony w celu zachowania ich w poufności. Informacje utajnione, muszą przy tym posiadać określoną wartość dla przedsiębiorcy (w przeciwnym razie logicznym jest, że nie utajniałby ich). Nie musi to jednak być wyłącznie wartość gospodarcza, lecz może to być szerzej rozumiana wartość, określona w każdej wymiernej postaci. Informacja staje się tajemnicą przedsiębiorcy, kiedy przedsiębiorca przejawia wolę zachowania jej jako niepoznawalnej dla osób trzecich. Nie traci natomiast swojego charakteru przez to, że wie o niej pewne ograniczone grono osób zobowiązanych do dyskrecji (np. pracownicy przedsiębiorstwa, czy też osoby ściśle z przedsiębiorstwem współpracujące przy realizowaniu określonej umowy). Utrzymanie danych informacji jako tajemnicy, wymaga więc podjęcia przez przedsiębiorcę działań zmierzających do wyeliminowania możliwości dotarcia do nich przez osoby trzecie w normalnym toku zdarzeń, bez konieczności podejmowania szczególnych starań. Ustawodawca nie przesądził przy tym,

jakie to mają być działania. Istotne jest w każdym razie to, aby działania te, były podejmowane z uwagi na charakter danych informacji, a nie dopiero w wyniku otrzymania przez przedsiębiorcę wniosku o ich ujawnienie. Wydaje się więc, że każdy sposób działania, który wskazuje, że określone informacje są traktowane jako poufne, będzie stanowić realizację omawianego zalecenia ustawowego. Z tego względu ustawowe wymaganie podjęcia niezbędnych działań, spełni także podjęcie pewnych środków zabezpieczających poufność danych, jak np. dopuszczenie do informacji jedynie określonego kręgu pracowników, choć należy mieć również na uwadze - w odniesieniu do informacji dotyczących treści umów zawieranych przez przedsiębiorców – zastrzeżone przez strony danej umowy warunki w zakresie poufności określonych postanowień umownych. Utrzymanie danych informacji, jako tajemnicy wymaga więc podjęcia przez przedsiębiorcę działań, zmierzających do wyeliminowania możliwości dotarcia do nich przez osoby trzecie w normalnym toku zdarzeń, bez konieczności podejmowania szczególnych starań (A. Michalak, Komentarz do art. 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w: M. M. Zdyb, A. Michalak, M. Mioduszeński, J. Raglowski, J. Rasiewicz, M. Sieradzka, J. Sroczyńska, M. Szydło, Marek, M. Wyrwiński; Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz w Lex).

Poczta Polska S.A., podjęła działania mające na celu ograniczenie i ochronę dostępu do wyłączonych z jawności informacji, wymienionych w preambule niniejszej decyzji, w taki sposób, aby nie były powszechnie dostępne oraz wgląd do nich miały wyłącznie osoby, którym informacje w nim zawarte, są niezbędne do wykonywania obowiązków służbowych. Spółka, stosuje szereg rozwiązań służących zabezpieczeniu informacji, składających się na tajemnicę przedsiębiorstwa:

- a) dozór fizyczny i kontrola dostępu (monitoring) do budynku i pomieszczeń w których przetwarzane są informacje;
- b) ograniczenie liczby pracowników, mających dostęp do danych związanych z wnioskowanymi dokumentami i informacjami a także technologie, zapewniające bezpieczeństwo sieci informatycznych przedsiębiorstwa;
- c) oświadczenia odebrane od pracowników zobowiązujące do zachowania w tajemnicy wszelkich faktów, o których dowiedzieli się w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych;
- d) oświadczenia o poufności dokumentów, wysyłanych drogą elektroniczną lub tradycyjną, stanowiące element każdej wiadomości e-mail.
- e) hasła dostępu do systemów informatycznych, system rejestracji dostępu, identyfikatory użytkownika.

Poufność powyższych informacji utrzymywana jest przy tym w sposób stały.

Podobne stanowisko podnieśli Kontrahenci umów, którzy podjęli wszelkie środki ostrożności mające na celu zachowanie poufności wyłączonych z jawności informacji. Umowy w zakresie podjętej współpracy z Poczta i zawarte w nich firmy Kontrahentów były poufne. Informacje te, nie zostały ujawnione do wiadomości publicznej i nie są powszechnie znane, a firmy podjęły czynności w celu uniemożliwienia ich ujawnienia. Poufność powyższych informacji utrzymywana jest według deklaracji Kontrahentów w sposób stały.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

W toku postępowania stanowisko zajęli: Katarzyna Czarnecka – Koordynator ds. Opiniowania i Rekomendacji, Biuro Bezpieczeństwa, Jan Mazurek – radca prawny Biuro Prawne, Poczta Polska S.A.

Pouczenie

Strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Poczty Polskiej S.A. z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy albo na podstawie art. 52 § 3 zd. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi,

zwanej dalej „ppsa”) wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie bez skorzystania z prawa zwrócenia się do Poczty Polskiej S.A. z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek o ponowne rozpatrzenie można składać w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji (art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kpa, w związku z art. 16 ust. 2 udip). Przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może zrzec się przysługującego jej prawa. Z dniem doręczenia Poczcie Polskiej S.A. oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 1 i § 2 Kpa). Skargę wnosi się za pośrednictwem Poczty Polskiej S.A. w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, na podstawie art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1 i § 3 zd. 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 i § 1a ppsa.

Od skargi na niniejszą decyzję, wszczynającej postępowanie przed sądem administracyjnym pobiera się wpis stały w wysokości 200 zł, na podstawie § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z art. 230 ppsa. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy stosownie do przepisów Działu V Rozdział 3 ppsa.

Z upoważnienia
Dyrektora Biura Bezpieczeństwa
Kierownik Wydziału Ochrony Informacji
/Iwona Bralczyk/

Klauzula informacyjna:

1. Administratorem danych osobowych przetwarzanych w związku z realizacją wniosku w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U.2022.902), jest Poczta Polska Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, przy ul. Rodziny Hiszpańskich 8, 00-940 Warszawa.
2. Kontakt z inspektorem ochrony danych: Inspektor ochrony danych Poczta Polska S.A. ul. Rodziny Hiszpańskich 8, 00-940 Warszawa, adres e-mail: inspektorodo@poczta-polska.pl.
3. Dane osobowe są przetwarzane w celu rozpatrzenia wniosku o udzielenie informacji publicznej, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 roku w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (DZ. Urz. UE L 119 z 4.05.2016).
4. Dane osobowe mogą być przekazane do państwa trzeciego (Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej) na podstawie decyzji Komisji Europejskiej z 10 lipca 2023 r., stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony, zapewniony przez „Ramy ochrony danych UE-USA” (EU-US Data Privacy Framework), w związku z korzystaniem przez administratora z rozwiązań chmurowych dostarczanych przez firmę Microsoft, Wykaz podmiotów, które przystąpiły do programu „Ram ochrony danych UE-USA” dostępny jest pod adresem: [Participant Search \(dataprivacyframework.gov\)](https://dataprivacyframework.gov)
5. Dane osobowe będą przechowywane przez okres 5 lat, począwszy od roku następującego po roku, w którym zakończyło się postępowanie zainicjowanie wnioskiem, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U 1983 Nr 38 poz. 173 z późn zm.);
6. Osobie, której dane dotyczą, przysługuje prawo żądania dostępu do swoich danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania.
7. Osobie, której dane dotyczą przysługuje prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.
8. Podanie danych osobowych, w tym aktualnego adresu do doręczeń jest dobrowolne, ale niezbędne do doręczenia decyzji, o której mowa w art. 16 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Poczta Polska S.A.
Biuro Bezpieczeństwa
ul. Rodziny Hiszpańskich 8
00-940 Warszawa

PRZESYŁKA NIEIEMPILOWANA
PRZESYŁKA SŁUŻBOWA ID 343489
Nadano w: UP Warszawa 113 dnia 2025-06-13

POTWIERDZENIE ODBIORU

R



(00) 55900773 0 10812989 7

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
Ursynowska 22/2
02-605 WARSZAWA